

[Niels Helveg Petersen]

Jeg ser for mig med undertegnelsen og realiseringen af Unionstraktaten en stærk udvikling af det europæiske samarbejde. Flere og vigtigere sager vil blive afgjort fælleseuropæisk, og jeg ser intet godt alternativ til den udvikling. Men jeg har samtidig den opfattelse, at nationalstaten vil forblive den afgørende byggesten i den europæiske konstruktion, og at Europa derfor nødvendigvis må udvikle sin helt egne særlige model for udviklingen af samarbejdet mellem nationalstater i Europa. Vi skal fra dansk side være med i udviklingen af denne særlige model.

Vi ser jo i disse år i hvert fald to tilsyneladende modsatrettede tendenser: en klar tendens til internationalisering af det økonomiske liv, af teknologien, af mad, mode, kultur, musik, men vi ser samtidig en klar tendens til, at vi alle sammen bliver mere bevidste om vores nationale identitet, hæger mere om den og vel også er mere stolte af den, end vi har været før.

Disse tendenser synes jeg er påfaldende. De findes samtidig, og det er i dette billede, man skal se Den Europæiske Union – ikke som en afskaffelse af nationalstaterne, men som en ramme omkring nationalstaternes stadig tættere samarbejde. Det mener jeg er det afgørende træk ved den unionstraktat, der her foreligger til folkeafstemning. Hver enkelt stemmeberettiget dansk borger må nu gøre op med sig selv, må prøve på at sætte sig ind i sagerne – og det er der mange der gør – og derefter træffe en beslutning ud fra sin egen overbevisning. Mit håb er, at det bliver et ja.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det er rigtigt, når hr. Niels Helveg Petersen fremhæver, at miljødebatten ikke altid er længst fremme i Danmark. Der er eksempler på, at den er længere fremme i nogle af de nordiske lande og for den sags skyld også i et land som Tyskland. Det er jeg enig i.

For så vidt angår hr. Niels Helveg Petersens betragtninger om mine udtalelser vil jeg gøre opmærksom på, at det, jeg har lagt vægt på at sige i dag, er, at jeg faktisk er blevet mere i tvivl under de drøftelser, vi har haft i de sidste måneder, herunder især miljøjuristernes udtalelser. Det synes jeg egentlig er trist, for jeg ønsker jo nogle gode miljøbestemmelser.

Det punkt, hvor hr. Niels Helveg Petersen tager fejl med hensyn til SF's melding, er, at hr. Niels Helveg Petersen mener, at SF's nej betyder, at vi ikke skal have gode miljøbestemmelser i EF-samarbejdet. Det er netop her, vi skal have genforhandlingen, og det var det, som jeg forstod hr. Niels Helveg Petersen mente var det helt urealistiske i SF's melding. Det er SF's bud, at vi efter nej et frigør os for Unionsaftalen. Vi accepterer, at der er lande, som vil lave noget selv – det kan være med hensyn til ØMU eller måske med hensyn til forsvar – og så er der den anden del af Traktaten, hvorom vi siger: Nå ja, den må stå. Endelig er der tredje del, hvor vi vil have bedre bestemmelser, der prioriterer miljøet, der prioriterer lønmodtagerne, og som er minimumsbestemmelser.

Hvad angår disse sidste, er jeg da ked af, at Det Radikale Venstre ikke, hvis den situation kommer, som jeg forstår hr. Niels Helveg Petersen ikke ønsker, vil støtte SF i at gå til forhandlinger med henblik på at få bedre miljøbestemmelser, for jeg har også forstået, at Det Radikale Venstre mener, at miljøbestemmelserne ikke er verdens bedste.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg forstår, SF betragter det indre marked som en stor miljøtrussel. Det kan vi gøre noget ved nu. SF ønsker at sige nej til det, vi kan gøre ved den nu. Hvor mange år mener SF det indre marked skal huser, inden der skal gøres noget på miljøområdet?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

I tilknytning til det, hr. Bjørn Westh sagde, vil jeg gerne stille hr. Gade et spørgsmål. Når der tales om et nej i Danmark, må man lige gøre sig klart, at det jo er resultatet af en intern proces i Danmark, som de andre lande er ret ligeglade med – vi har en folkeafstemningsproces, men det er der andre lande der ikke har. Men hvad er det, der gør, at hr. Gade tror, at f. eks. Spanien, efter at det danske folk har sagt nej til det, som forhandlerne nu har sagt ja til, pludselig skulle blive mere overbevist om, at de vil gå med til nogle stærkere miljøkrav?

(Kort bemærkning).